

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૨૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી સાહિત્યના ઇતિહાસ
અને સાહિત્યના વિકાસ

વિષય ક્ર : ૨૪

ગુલબકાવલી.

ખેલનો ટુંક સાર.

અંક પહલો. (૧)

પ્રથમ ઇશ્વર પ્રાર્થના થયા બાદ ગીરકરતાન મેહેરમા ગજા ચિત્રસિંહનો દરબાગ બસાય છે તેમા રાજાના ચાર કુવરો પ્રધાન સેન્યાપતિ ઈન્દ્રો, તુમામ રાજ્ય મેવકો યુક્ત સભા બગાઇને બેસી છે. તેમા ગજા પોતાના પુત્ર તાજલનુ મુખ જોવાથી અધ થયો છે જેથી ગમગીનીમા બેઠો છે તેને દેખતો કરવાને ગુલબકાવલીનુ પુષ્પ લેવાને ગજાના ચાર કુવરો ગીરકરતાન છોડીને ત્યાંથી નીકળે છે— બાલ્યાવસ્થાથી જ ગલમા પડેલો તાજલ એક ભોમાનદ નામના રૂપિના આશ્રમમા હાથરી મોઢિટો થયો છે. તેને બકાવલીનું પુષ્પ લેતા નીકળેલા ચાર કુવરો મળે છે તેમનાથી તાજલ સરવે વાતે વાકેફ થાય છે પછી તે પણ ત્યાંથી બકાવલીનું ફૂલ લેવાને નીકળે છે બાદ ચારે કુવરો મનીપુર નમના શહેરમા આવે છે ત્યાં લાખી ગુણીકાને ઘેર જઈ ચોમગ ખેંચે છે તેમા કારી જવાથી લાખીના ગુલામ થઇ રહે છે

અંક બીજો. (૨)

તાજલમુખ મનીપૂરમા આવે છે. તેને માર્ગમા એક બીલુક ડોંગી મળે છે. તેનાથી લાખીની દગલમાજી વીશે વાકેફ થાય છે પછી લાખીના મેહેલમા જાય છે તે તે પણ લાખીની સાથે હારજીતની બાજી રમે છે તેમાં લાખીને તાજલ જીતે છે જેથી લાખી તાજલની સ્ત્રી થઇને રહે છે. બાદ લાખીએ હાર પમાડીને જે કેટલાં એક અમીર ઉમરાવોને પોતાની જેલમાં પુરેલા છે તેને તાજલ છોડાવે છે તેમા તાજલના ચારે ભાઇઓ પણ છુટા થઈ જાય છે બાદ ૫ લાખીને જેડી મુદતમાં પાછો આવવાનો વાયદો કરી પાછો

ત્યાથી બકાવલીના ફૂલની શોધમાં જાય છે તે જગલમાં એક યુલ-
યુલ નામની પરીને રાક્ષસે કેદ કરેલી છે ત્યાં આવે છે ને રાક્ષસને
મારી પરીને છોડાવે છે જેથી તે યુલયુલ પરી તાજલની સાથે પા-
ણી યદણ કઢવાને આહે છે ને તાજલને વચન બધન કરી પછી તે-
ને બકાવલીના પરસ્તાનમાં લઈ જાય છે. બાદ લાખીને ગુજરાતી
શીક્ષણ આપનાર મણીલાલ માસ્તર લાખી પાસે ગુરુ દક્ષણ લેવાને
અયોગ્ય માગણી કરે છે જેથી લાખી તેને તીરંકાર દઈ કાઢે છે
પછી યુલયુલ પરી તાજલને એક કટક નામના રાક્ષસની સાથે બ-
કાવલીના બાગમાં મોકલે છે ત્યાં તે બકાવલીનું ફૂલ લઈ લે છે ને
આખરે બકાવલીની સાથે તાજલની પ્રીતી જોગાય છે પછી તાજલ
તથા બકાવલી બે જણ પલગમાં પોઢે છે તે બકાવલીની મા ચુલ-
પરીના જોવામાં આવે છે જેથી તાજલને દરીઆમાં ફેંકી દેવા બે
રાક્ષસને હુકમ કરે છે જેથી રાક્ષસો તાજલને દરીઆમાં ફેંકી દે છે
ને બકાવલી રૂદન કરતી રહે છે.

અંક ત્રીજો.

પોતાના પતિનો વિયોગ થવાથી બકાવલી તથા યુલયુલ જો-
ગણનો સ્વાગ લઈ પોતાના સ્વામીની શોધમાં જાય છે બાદ એક
યોગનાથ નામનો રૂપી સમુદ્રના કીનારા ઉપર સ્નાન કરે છે તેને ક-
મેસો તાજલ તણાઈ આવતો માલમ પડે છે જેથી તે દયાને બા-
તર તેને જળની બહાર કાઢે છે જે વખતે તાજલ મરેલો નહીં પ-
ણ બેસુધ હાલતમાં માલમ પડે છે તેને આગતાસ્વાગતા કરી રૂપી
સુદ્ધીમાં લાવે છે બાદ તાજલ ત્યાંથી તે રૂપીની આજ્ઞા લઈને નીકળે
છે પછી જગલમાં રતો એક આધજો દ્રકીર તાજલને મળે છે ને
તે રૂપીની આજ્ઞામાં બકાવલીનું ફૂલ આજી અનમયસ કરે છે રૂ-
કીર દેખતો થાય છે તે વાત જગલમાં ગપડતા તાજલના ચાર બા-
ધ્યોને ખબર પડે છે જેથી તેઓ તાજલને મળે છે ને ફૂલ છી-
નાવી લઈ તાજલને એક વાવમાં નાંખી પછી સીરકસ્તાન તરફ જાય
છે. બાદ બકાવલી તથા યુલયુલ જોગણ વેશે ત્યાં આવે છે તે તા-
જલને વવમાંથી કાઢે છે જે વખતે વાવનું પાણી પીવાથી તાજલ
આ રૂપ થઈ ગમેલો નજર આવે છે બાદ એક રાક્ષસ ત્યાં -

છે તે તાજલને પોતાની સ્ત્રી પાંચી હાથ પાંચીને પોતાના રેઠાણ પર
 ઘસડી જાય છે બાદ બકાવતીને યુલયુલ પણ ત્યાંથી જાય છે બાદ
 એક છગી નામની કૂટળીને મણીલાલ માસ્તર મળે છે ને લીને
 પોતાને તાંબે કરવા વીસે છગીને બલામણુ કરે છે છગી રસ તત્તી
 લાલચથી હા પાડ છે બાદ છગીને તેની સખી રગી મળે છે તેત્તી
 માથે લાખીને રમાવવાની યુક્તિ કરે છે છગીની દાસી રગી લાખી
 ની બે દસીઓ પાણી ભરવા જાય છે તેને મળે છે ને તેની સાથે
 લાખીને ઘેર જાય છે લખી પોતાના પતિનો વિયોગ થવાની પ્રભુ
 પ્રાર્થના કરે છે તેને બેળવીન રગી છગીના મુકામ પર લઈ જાય છે
 ને ત્યાંથી યુક્તિ કરી છગી લાખીને જગલમા લઈ જાય છે ત્યાં મ
 ગલાલ માસ્તર લાખીને રમાવવા જાય છે ત્યાં મણીલાલ-લાખીનો
 કાચનિન રગી ને ગુણુસુદરી એ ચારેના ખુન થાય છે રાક્ષસના
 તાખામાંથી તાજલ નાકો છે તેને ખોદવા આવેલો રાક્ષસ તાજલને
 બદલે પાછો છગીને ઉઠાવી જાય છે બાદ સર્પ ટૌસ થવાથી લાખી-
 નુ મરણ થાય છે અધાદ્ય દુઃખમાં દુઃખેલો તાજલ કાળનો માર્ગો
 લાખીને લઈને ચીતામાં બળે છે ત્યાં બકાવતીને યુલયુલ આવી પ-
 હોએ છે પછી ત્યાં શકર પ્રગટ થાય છે તે લાખીને જીવની કરે છે
 ને તાજલને પણ પાછો અસલ સ્થિતિમાં આણે છે એટલે બકાવતી-
 તથા યુલયુલ પણ પ્રકાશ અમ્મ રળી જાય છે અને ત્યાંથી લાખીને
 ઘેર જાય છે.

બાદ ચારે કુવરો સીરકંસ્તાન જઈ પોતાના પિતાને બકાવતીનું
 પુલ આંજી દેખાતે કરે છે-દરમ્યાન તાજલનો દુત લડાઈની સ્ત્રી
 લઈ આવે છે તેની સાથે ચક્ષમે કાંઈ પણ શક્તિમાન ચક્ષુ પાંચી,
 ત્યારે છેવટે રાજ સીત્રસીંહ પોતાના અગળા હાથ બાંધી સાંજે ન-
 મવા જાય છે તાજલ પોતાના પિતાને ઝાળખવાથી તેને બધન મુ-
 કત કરે છે પછી ચારે કુવરોનું પોતળ પ્રકાશ થાય છે તેમને રાજ
 દેશપાર કરે છે ને તાજલને ગાદીપદ બેસાડી ગજ્યાબીકશે કરે છે.

પાત્રોનાં નામ તથા સંબંધ.

ચિત્રસિંહ—	ચિત્રાવતીનો રાજા
ધીરસિંહ		— ...	ચિત્રસિંહના કુવરો.
વીરસિંહ			
જયસિંહ			
વિજયસિંહ			
તાજલ—	એ પણ ચિત્રસિંહનો પુત્ર
ભોભાનંદ—	તાજલને કિછરી મોઢોટો કરનાર એક રૂઝિ
ફરોગો--	લાખીનો જલ્દ
મણીલાલ—	લાખીનો વિદ્યા ગુરુ.
યોગનાથ--	એક રૂઝિ
ભોગનાથ--	યોગનાથનો ચેલો
કાશ્ચારામ--	.	.	રાજ્ય ગુરુ
દયાળ {	—	...	ચિત્રમીલના દરોહી
ગોપાળ }		...	

સ્ત્રી વર્ગ.

લાખી—	મણીપુરની ગુલકા
ગુલકાદરી—	લાખીની દાસીઓ
છંગી—	મણીપુરની એક કુલટા સ્ત્રી
રંગી--	છંગીની દાસી
બકાવલી—	પરસ્તાનની એક ખાનદાન પરી
બુલબુલ--	બકાવલીની સખી
ચંદ્રપદી--	બકાવલીની મા

એ સિવાય વારાગના, દાસીઓ, ચોપદાર, ગણમે પરીઓ વિગેરે વિગેરે--

શ્રી કૃષ્ણશાયનમઃ

બકાવલીના ખેલના ગાયનો.

આજકીઓ—

૧

વાંરી ધન તન તૂળપર નમીએ હે પ્રગટ હરીરે.
કીજે કરણા અન્ને કૃપાળુ સુખ કંદ,
દીજે રસરસ પૂરો પ્રેમ થકી વિદતો હરીરે
અક્ષય વાસી છો અક્ષમેલા તવ વીનતી કરીરે.
માગુ સાક્ષ સદા સૂખકારી સહેજનંદ,
સેવું ચર્યુ ચિતે નિત્યે બહુ હર્ષ ધરીરે... ...વારી
આદ્ય અનાદી છો વિબુ, કષ્ટ કરો સૌ દર
પ્રથક પ્રથક પ્રવેશમા, રગ રસ દયો ભરપૂર
કીધા છે બહુ કારજ નિજ બસતોના પ્રેમથીરે
તાર્યા સ્હેજે તેને કાપીને સૌ દદ... ...વારી
નિષ્કમી ને આન નેહ થકી આહે અતારે,
પાપીઓને તમે દયો છો દાતા દદ. વારી
ગોકુળમા ગીગધર તમે, કહેવાણા છો ગ્વાલ.
ધેનુ નિત્ય ચરાવતા, નદ તથા હે લાલ
ચમુના તીરે મોરલી ધારી વેણુ વખડતારે,
કરતા લીલા અકળીત તમે કૃષ્ણ ચદ... ...વારી
લૂટમા મહિયારીના મહી તમે ગેડી ગ્રહીરે
પ્રગટાવ્યો છે વળી ગોપીઓને આનદ... ...વારી

કચનીઓ—

૨

વાદ? ચદ વદનપર તનમન વારે જાવુ જાવુ ખુગ્યાન
પ્યારીપગ જાવું જાવુ ખુગ્યાન, નિહાળીને નાજુક કડી કમાન...વાદ
મુદ્દ: ચોવનવેલી ખીસી રહી, જોબન ઝરણુ ટપકે બહુ રસ ટપકે બહુ
નાજુક ચપાકળી દુલ ચૂટતાં રસ રસીયો સોમી લેસે સદ્,
બેડી બાવે બહુ, પ્યારો મારો દીલ માહે ચહુ... ...વાદ

ચિત્રસીંહ—

અપસોમ અખોથી અરે દેખુ નહીં કાઠ
 પૂજાની જે મિથ્યા મિથ્યા રચના ને મિથ્યા નહીં... અપસોમ
 પૂજાનું મુખ ભળિતી હું અધરે ધ્યેય
 હું ખમા કાઠી બાકી નહિ, રચો છું મુઠાઈ... અપસોમ
 ચક્ષુ જેના અસ્ત તેનો મિથ્યા છે સસાર
 જીવનુ તથા હવે મારે આ જગમાહી .. અપસોમ

ચારે કુવરો—

૪

પૂજા લેવાને જાયે (૩) ઓ પીતા મેરા પુ'પ
 તમારા હું ખચી હમેજ હું ખી બાહુ સદાએ હાયે પુ'પ
 તમારે ખાતર મુખ હું ખ રહેશું, પત્રપાછો ન દેયે પુ'પ
 આગા આપો બાપુ વાર ન કીજે હમે આતુર હાયે પુ'પ

૫

ચારકુવર—પ્રણામ પ્રણામ પ્રણામ, પિતાજી તમોને સૌ દગ્ગારી-
 ઓને જાતી વેળાના પ્રણામ
 દરબાર—તમામ તમામ તમામ, મકટ હગ્ગે ને માથા કરસે પ્રભુજી
 શ્રી ધનસ્યામ,

ચિત્રસીંહ—તમને છે મારી આશીશ

ચારકુવરો—૧૩ વાર જુગદીશ

સર્વ—જાઓ પધારો ને માગદય કરો પૂરસે પ્રભુજી હામ—પ્રણામ

તાજક—

૬

હું ખ હગ્ગતા ચા' હું ખ કેમ આપે થકને પ્રભુજી દવાગુરે
 બાળપણથી વનચામ કીધો શામાટે હે કૃપાગુરે હું ખ
 માત પિતાએ ને તરછોડી જન્મ વને વન ના મ્યોને,
 તેડ વખતથી તે રક્ષણ ને ક્ષણ સેવકને ગમ્યોને... હું ખ
 વનમા વય છોડીથી મહોટો કીધો છે તે મોગારે
 પગ વત પલ્લમા અનેક વિદ્વોમાથી લીધો કિગારે.. ..હું ખ
 માત પિતા હશે કોણ મહાગ તે સ્વપ્ને નવ જાણુરે,
 ઉછર્યો છું હુતો જગલમા બીજુ ન કાઠી પ્રમાણુરે... ..હું ખ

તાજી—

જેણે કરી ન પીગાની શેઠ,
નાહક માણાણુ જનમ્બો જગમા ભુમીને બાર દેવા
ધીક તેવા ધીક તેવા, ચક્ષણ પાપી એવા... ...જેણે,
ગામી ઉદગ નવ માણને ઝીલ્યો જેણે ભાગ,
ન્યાનેથી મ્હોટા કર્યા વેઠી કષ્ટ અપાર,
આમાગ કેમ ભૂલાયજ તેમનો દુમાય એથી દેવા,
છે સેવા, મેક્ષ મેવાજેણે

લાખી—

૮

આધ્યે આધ્યે મ્હેરબાન પ્યારે મેરે આધ્યે
આધ્યેજી આધ્યેજી આધ્યેજી આધ્યેજી... ... આધ્યે
દડ જોખનકા દાન જાતુ તુમ્હે ખુરબાન. ... આધ્યે
અધ્યે આધ્યે અમ્મી લ્હેજત ઉડાધ્યે દીલખર ચારેજવ ન
નશીબ ખુલા કમુ આજ હુ મારા, આયે મરે ખાનદાન
અમ્મ હો કદ્રદાન મેરે પ્યારે જવાન આધ્યે
અતર તેલ ડુલેલે બાગ્ગતુ હાજર કડ એલીખન,
બાદી બનકે રહુગી તુમારી યે બદી હયેજરકી ગુલામ
કર સખકો ગુલતાન ચક્ષો પ્યારે પકાન... ... આધ્યે

લાખી—

૯

ચક્ષો દીલદાર મેરે સરદાર પ્યારી સગ
દીજે દેદાર છખીલે ચર ઉડાયો રંગ,
ખીજતું સેજ ડુલોકી ચાર તુમહી ખાતીર,
તુટાતુ પેહ જોખનકા ખ્દાર મેરે દીલખર. ચયો
ગયેપે હાથ રખો શીર સાથ ચક્ષો ખુશ મન,
ઉડાના સ્કેલ જમાના ખેલ કરોજી ચમન. ચક્ષો

જય.સિહ—કીયા ગુલતાન પ્યારી દીલખન તૂને મૂજકો,
રસાયા દીલ પરીમે કા કહુ તુજકો ચાક્ષો.

લાખી—

૧૦

આજ નશીબ હુમારા ખુલા, તુમ આયે જો ચારે જવાન અલખેલા.
દીલખર પ્યારે તુમ્હે વારી છેલ છખીલા પ્યારા. નસીબ.

નગમ નરમ છોટી એ છતીયાપે, સ્થસે રમાતું એજ કરાવુ દીલદસ્ત-આજ
ચારે કુવર—વાહવા વાહવા મોરી જન દુલારી,
જયસીંહ— અને બેવકૂફ તીનો હોગી અધિક્ષી અસવારી. આજ.

લાખી—

૧૧

અધીખાનેમ લે જનકે ચારોકુ ડાલોરે,
હાર ગયે હેય ચાશર મેચ્ચે, છીન લો કપડે નમામ,
ડાલો ધનિકો કયદમેરે, અને હયે ચારો ગુલામ,
આટા પીમાવો લે જનકે જોલમે ડાલોરે અધી
મજામુત હયે ત્રઉં મન મન ધનિકો, હરમ ખુશ પીસાવ,
દુકમ મૂજામ નડી ચલે તો, અખુક જલદી લગાવ;
ગીનો બીસે દેકે ધક્કા, યદાસે નીકાલોરે. અધી
લાથ પાકમેં જજીર જકડો. તગીયા ઢોપી પહેનાવ,
આન પડે તેરી નોકરીમેં, હરદમ કામ કરાવ;
કેદી બનવાઓ ચારોકુ જજીર ડાલોરે અધી

લાખી -

૧૨

મે ન માનુ ન માનુ મનાય, કબી મેં ન મનુ ન માનુ મનાય,
દરોગા પકડો ચારોકુ જકડો ચારોકુ જજીરે મે ન માનુ
મારકે ડાસા છપલગાઓ, ચારો ગુલામોકુ યદાય દરોગા મે ન માનુ
શીર લે જનકે ડાલો જોલમે, દેખો કબી ન છુટ જાય દરોગા મે ન મા

ચારે કુવર—

૧૩

હો પમે સાર આ ચાહે જે ચિત્ત પ નારી,
પરનારી પરનારી નર્કની છે જલ બારી, હો પામે
ધર ગૂણીકાનું છે વિષધર દરસમ,
મૂકસે ચર્ચુ એમા થાસે તેની ખવારી ખવારી હો પામે
પ્રભૂના ચોર થાસે વળી જગમા ગતસે,
જશે જમ હાથ ત્યારે ખેદ થાશે ભારી ભારી હો પામે
થયા ડામીશ જો કીધી હમે પરનાર પ્યારી,
લછને દાખલો આ ચાલજો સજી વિચારી. હો પામે

અંક બીજો.

લાખી—

૧૪

આધ્યેજી મેરે પ્યારે મોજ હડાધમેરે.....આધ્યેજી
 દીલકે પ્યારે નેનુકે તાગે શીર કે હો સરદાર,
 પાઉ પડે ચેલ બાદી તુમારી, ચલો મેરે દીલદાર.....અધ્યેજી
 છોટી સી છતીયા નાનુક ચમેલી ખીલી રહી શુલબાગ,
 લીયો સુગવી પ્યારે રસીલે, ખેલો છખીલેજી કાગઆધ્યેજી

સખીઓ—

૧૫

આવો રંગે રમવા હહેરી લાલજીરે,
 આ તન મન ધન અગપી કરશુ ન્યાલજીરે. આવો
 તાજલ-વાલ ચતુરા ચચળ ગોરે ગાલજીરે,
 ધન દરવા ધુતારી કરતી તલજીરે આવો
 સખીયો—આવો સુદીર છેલ,
 તાજલ. —શો કર્યો છે ખેલ,
 સખીયો—રમવા રંગની રેલ, કરશુ કાઈ એક ટેલ,
 તાજલ —એમજ
 સખીયે—હા ? હા ? છેલ પધારો.
 તાજલ.—ચાલજીરે.....આવો

લાખી—

૧૬

દીલબર હુઈ મરે તુમારો દાસ,
 હાર ચૂકી ચો શરમે હો આપ હુમારે નાથ.....દીલબર
 માલ ખમના સખ હય તુમાગ,
 માલીક હો અબ આપ હુમારા,
 મફ કરો સાહેબજી કસુર એ બાદીકા ખાસ.....દીલબર.
 તામેદારીમે હાજર રહુગી,
 હુકમ અરમેયે કસુલ કઈગી,
 હાથ એલ પારીકા પકડકે લીયોજી પાસ.....દીલબર

તાજલ—

૧૭

હો મેમદા પ્યારી (૨) મે છો પ્રિયા અરીરે

લાખી—જહ નાથને વાગીરે, ૧૧ ૩ ફેર

તાજલ—વાહ સુદગી આણી,

પાંચા પ્રેમનુ પાણી,

લાખી—હુ તો 'તુ એ વાતથી અંમણી,

તાજલ—હગો વાકક કરીયુ,

લાખી—ત્યારે પ્રેમ પાસા બગીયુ

તાજલ—વાદવા મીઠી વાણીરે . પ્રેમદા,

સખીયા—

૧૮

જૂંવા પ્યારી વદનની વેલા, કેવી ખોવેલી, જેડી ગામી ગદી આ

શોભ સકમ સંત્રામળ આ, શોભે જોઈ ચિત્ત છાંયીલોજ આ,

જુવો

પ્રીત ગત શુ વખાણુ એલની, જમેલી જેડી જોલની ધન્ય તે સુખી

જુવો જોલડી વાંધો વેલડી મુખી રહો સદા

ધન્ય ધન્ય પ્યારી જેડી કેવો સાગી પોતે શોધી કદાડી,

આનદની દલાળી વેજે પોતે આણી, થઈ એની રાણી વાહા વાહા જુવો

દરેગો—

૧૯

ચલો કરો સખ કામ ઝપાટે નહિ તો ચાખુકસે ફટકાડે

કેદીઓ—અરે હુ મારે

દરેગો—ચુપ રહો કાશીર નહીતો ખુબ જ્યાદા સટકાડે.

ચલો

જેઠ રહે હો કયુ તુમ ગધધિ યાદ નહીં હે મેરા માર,

ચાકુમ બાવા હવે તુમારા પહેલવાન બહાદૂર સફદાર ચલો

ખુલખુલ—

૨૦

૩૫ રસિક પ્યારા પ્રથ હુ પુહું તમોને

કથાથી આવ્યા કયા જાઓ છો પ્રિય કહો હમોને.

દાખવ્યુ શુર પુર રાક્ષસોને હાર કરી,

હોડાતી દુખેથી અહીં મૂળને કૃપાળ કરી.

તાજલ—સુણુ ૧ નાર આવ્યો છું હુ જોવા શુભપરી,

લેવું છે પુરુષ તેનું પ્રેમથી કહું છું ખરી,

૨૩ છુ માટે તેને વર્નમો તપાસ કરી,

પતો લાગ્યો ન હજી હાથે થાકયો છું હુ ૨૪ી

બુલબુલ—ચિતાથી દુર થાઓ આવો તમે સાથ મ્હારી,
મેળાવું સ્હેજમા નક્કી તમેને શુભપ્યારી.

થાયે છે બેન એ મારીજ વળીબેન પણી,
મેળાવી આવુ લીધો ભેટ તે પ્યારો તણી,

તાજલ—ત્યારે તો ધન્ય માફે ભાગ્ય બે એ કાજ થાએ,

બુલબુલ—અરે પ્યારા એમાથુ કામ છે મોહોદુજ આહે,

ધાળવા પાડ મૂતે તક આ મળીજ સારી,

તાજલ—ચાલ આવુ છુ પરમ્તાનમે હુ સાથ તાહંગી,

૨૧

બુલબુલ—પ્રેમનો ગાઠ બાંધો મરા રાજ, લીધો તમે પતી
પદવીનો આજ,

થાવો મજ સ્વામી સીંગતાજ પ્રેમનીં

શિયળવતી હુ છુ નારો નથી પરણી કોઇ સાથ,

પાણીચલણ કરીને 'યાગ' જાલો જમણો હાથ.. પ્રેમ

રસીયાજી રગ માહે ઝીલાયુ રાખુ હૃદયમા રાય,

પ્રેમથી પોઢાકુ તમને યોવન બગોચા માયપ્રેમ

તાજલ—કમ્બલ કરે છુ પ્રેમથી હુ પ્યારી તારો હાથ,

ચુબન ચિત્તકર લઉજ તાઃ બલી બીલાવી પાથ

પ્રેમનીં

લાખી—

૨૨

હોય સતી સદગુણ જે નાગ, શિયળ આડી ઝોડો,

પતિ પ્રેમ એવાતણુ સાર સમજ સેવા બેડો,

મદગુણના સણગાર સજીવો ચોળી નીતિ પથરે,

મધુર વચન મુખવાસ કરીને રિઝાવો નીજ કથ શિં

ચણિયો ચચળ ચતુરમનો, વિવેક ચુડી હાથેર,

નેપુર નીજ વામી ભક્તિના વિનય વેણી માથ શિં

નિષ્કલંક ભાવે ચાંદલીયો પતિવ્રત મુખપર નુરરે,

નિર્ભજ મન સૈએ હાર ધારી જાબલો નીજ કગ, શિં

લાખી—

૨૩

બાજરે લપટ દુર વેશ્ય આ મૂખ બણી બાજરે. બાજ

વાહ વહરે, વિકાહી રૂપ રીતી શું આ ગુરતણી નમ્રાં
 સર્મ તળને શું ધર્મ ચુકે છે, ખરસમ વણુવિચારે ભૂકે છે.
 બાઈ મતિ થાએ ફર.....વદે
 શિષ્ય પ્રત્યે શું આછે ગુરધર્મ, શું તુજને શીખે છે આવું કર્મ
 વિચારી જો નીજ ઉર..... વદે
 હજી પ્રતીક્ષા રાખુ છું હું તારી, ચંદ્યો જ મહેલથી બાગ
 આ વારી,
 નહિ તો થશે ચકચૂક..... વદે

સાખી—

૨૪

ધિક્કાર ધિક્કાર ધિક્કાર નીચ અને છે કેમ ગમાર તું —
 અને છે કેમ ગમાર તું થાએ છે કેમ બદ્ધાર તું ધી
 ધિક્કાર ધિક્કાર નાગ જેવા મુરજોને, ફીટ ફીટ નાગ જેવા ગાંજોને
 ન ધાવતું ન સારતું પામે એમા લગારતું . .. ધિક્કાર
 નજરતું કામી કુતરાં, મનન ખોટા ધાર,
 કંઈક ગયા જામ મારતા, જમને હાથ ઝપાટ.
 અને છે કેમ ગમાર તું '૨' ધિક્કાર

પરીચો—

૨૫

જગીયે પ્યારો સખી હમારી નિદ્રાથી મુક્ત થાઓ,
 સહીયે સંગે રમવા રંગે પ્રિય પ્યારો પાસે આવો,
 હ્યો સુખ લવે પ્રેમ બનાવો ગીત મધુરા સુખ ગાવો
 ચંદનીમા ચિત્તહરી આવો હૈયે હોશ ધરી,
 રમીયે બાગમા ફરી વિનોદની વાતો ફરી,
 આનંદથી ઉર ભરી વિરામ પામીયે ઠરી, નાચ રમ ઝલકરી.
જગીયે

પરીચો—

૨૬

સુણ પ્રીય સખી, છે અમને એ અમણુરે,
 કોણુ આ દાર આવ્યું સાર નથી લગાર હમને બાળ સત્ય
 છે અમ વાણુરે...સુણુ
 પક્ષી નવ પળે, છે એવો આપ બાગરે, કોણુ હામ ધરી
 આ હામ કીધું કામ આવી આમ.

ધરી મયો એવાજુરે.....સુખી
 -લુલુચુલ-સત્ય સુદરી,
 પરીચો-એ પાત એ મરી, નહદેમ ધારે યુગ.....સુખી

ખડાવણી—

આત્મ કમી ગુણે છેલ મારે ચિત્ત,
 બભાવી નાંખી, ખરુકી કીધી બખીત,.....આત્મી
 ચયજી ચિત્તદરે ચિત્તમાં ચોક્કયા, બહાર સુદરી રયામ,
 કહોને બહાર ક્યારે મળસો શાન્તજી કરવા કીમ,
 રસીલા છખીલા રખીલા હેસીલા આપોને આરામ ..મમી રી

ખડાવણી—

૨૮

નાંખી છે પ્રેમની શંશીરે બહારાજ તમે નાખીછે પ્રેમની ફાશી,
 વાચેણુને કીધી માખીરે... ... પ્રેમની
 બહારાજ વશીકરેણું ધોલમે ચલાતી, બુવાજ તમે જાનજ
 માફે બુવારી,
 દીધુ મનડુ ડોલાતીરે... ... પ્રેમની
 પીધુ પીધુ મન પોકારે સુઝે ન કામે કામ, વસો વપુ ના જગમે
 છે અવળાં એકાદમ,
 ચટપટી ચિત્તમાં થાએરે... ... પ્રેમની
 મોહનવર મારા મુકી દો હવે હાંશી, અસમેલા થાએ યોવન
 જાગના વિલાશી,
 મુજ હૃદય કમળના વાશીરે... ... પ્રેમની

તાજલ—

૩૯

— કાયલડી મધુરી શી ગાવે (૨) રસિક વાણી વનિતા સુખાવે,
 ચિત્તહર ચિત્તકુ ડોલાવ
 સુદર સરત સારી ગિજળી ચમકે જ્યા મોરાએ લોભાવે.
 હા કાયલડી
 નાજુક પૂતલી કેરી કટી લચકાવે, ધામી ધીમી આવે મીઠી
 મોહ ઉપજાવે,
 પુર્વજાન જોવનપર મોરી બહારી મોરી પ્યારી બેઠી લે ભાવે
 કાયલડી

બકાવલી—

૩૦

હાય અચાનક કેર રો મૂજપર, વરમાવે હાથર
 બર દરિયે જઈ પડ્યા મૂજ પ્રાણ,
 વેરણુ થઇ આ માવડી મ્હારી, દીધા નાથ ઠરી ૭૨૦
 વિયે મ સહાનો કરાગ્યો પતિથી, દવે મૂજ ગતિ શી ૭૨૦
 સુખની નૌકા સિંધુ જતાં, દુટી અથડાતાં. ૭૨૦
 ચોમેર દુઃખ દવ સળગ્યો વિટાઈ હું વચમાં ઘેરાઈ ૭૨૦

અંક ૩ જો.

બકાવલી—

૩૧

રામા મેતો જોગન બન જાતું, પીડને કારન બાંધે બાજમ લગાતું મેતો
 વેળા જત વગાડું વન વન નાથ નાથ સુન ગાતું મેતો
 હાયોમે તુખી ગતે અગ છાલા, અગપર બાજમ રમાતું મેતો
 ગીરી પરવતને ગુરાગા જઈને, પીડ પીડ સળદો પોનાર. મેતો

ફકીર—

૩૨

બગલા કયસા બનાયા અજામ, કે ચારો અલા નખી બજસો.
 ઈસ બગલેકું દસ દરવાજા, ખીચ પવનકા થ બાહયે,
 આવત જવત કોઇને દેજે, ઓડી બગલય અચારે. બગલા
 મીટો સુન સુન મહેલ બનાયા, લોક કહે ધગ મેરા,
 નહિ કધુ તેરા નહી કધુ મેરા, ચીડીયા રેન બસેરા. બગલા
 પાનીકા પરપોટા જયસા, તેસા એ ધર તેરા,
 અનમે હાડ ચમે જમ હસા. તબ વ્હા રહેગા ઠેરા. બગલા

બકાવલી—બુલબુલ—

૩૩

દરસણુ દયો અમને દાસીને મારા રાજરે
 હો પીડ પીડ પોકારી તારી જપુ જપ માળાજી.
 વન વન વાહલા તારી વેળા વગાડીએરે,
 કડે બોલીને કય કથજરે, મારા
 તુજવિણુ વાહલા મારા સુના મદીરીયારે,
 સુની સેજોમા નીંદ્રા ન આવે, મારા
 તુજ વિણુ પ્યારા નહી બોજન બાવેરે,
 દયા લાયો દાગની શીરતાજ, મારા

છંગી--

૩૪

હુંતો દીલ રંગી બહુ બંગી છંગી હું છટકેલી નાર,
મચકો કરતી મન હરી લૌં મારીને અચસાર. છંગી.
સજી સોળ સણગારે ભટકા કરતી જાતુ જળાર,
લોભાતુ દહેરી લાલાઓને મારી પ્રેમ કટાર— છંગી.
જાતુ દર્શણને બહાને કોઈ પ્રેમજ કરવા ચાર,
વગી બહુ ગરમે રમવાને ત્યા સોધુ ભર્યાર છંગી.

લાખી--

૩૫

દીનનાથરે દાસીની દયા દીલ ધરો
દાસીની દયા દીલ ધરો (૨) દીનાં
દપતીને શ્રીદ વિયોગ સખો, દયા દુટે દામોદર જામો,
દુઃખ આ હરો (૨) દીનાં
ભય જુવાની એજે મારી, વીરહ વિષધર હો મારા,
જેબન જો, કરી જાય જેબન કરો દીનાં

તામલ--

૩૬

ઉડળ પછેજ જલે તેરા ધામ,
જલે તેરા ધામ સોધી લેને સતિતારામ ઉડાં
આગ લમો તેરે પીજરકુ મત પાના આગમ,
જલ જલ ભરમ બને ઘર તેરા બજને તું હરના નામ જલે
હાડ ચામકા અથ બનાયા શીરતા ગામો ગામ,
કાળ ચોધરી સવાર હેડે, એક દીન લેગા જાન જલે
માઈ બાપ સખ દુકે હય, જુઠી હય દુનીયા દામ,
ભજલે ભોળા સજુ મનતા, અતીચગ પદરી પામ જલે

સર્વ--

૩૭

ત્રીપુરાસી જયકરી દષ સારી આહા ભોળાનાથ,
થયા અતી પ્રમન પ્રમન તાહ જય સકર,
ભગ રગ શીર મગા ધારી રૂંદ મુદ નદી અસવારી
પ્રિયકર જયકર સજુ હર હર પ્યારા પ્યારા છો હમારા,
લોચનના તારા તારા વાહ વાવા સજુ દેવા ત્રીપુરાસી

૩૮

આવો આવેને સુગર સ્યામ	ગોઝી વાગારે
આને રંગે રમવા જામ	હેલ છોંગાળારે
દા સજ સોજ મણુમાર	મોરલી
વાટલડી જોતી નાર	છેવ
કરા કપા' ત્રીબુદન તાય	મોરલી
આવો ગરબે રમવા સોય	હેલ
કરી કરણા કુળ ચદ.	મોરલી
આવો ગોત્રીયોને જાનદ.	છેવ
પૂરો પ્રીતમજ કાક.	મોરલી
કગરી કહે રણજોડ.	છેવ

સાખી.

ધન ધન આને ઉગીઓ સીવાળીનો દીન.
પ્રાના પાંજ કાળે લકના છે સૌ લીન આવો

વાણી ૭

કરેક જાતના ચોખા જેવા કે, ખીરંજી-
પૂડી, કાચમ એકદાણી, છરપટણી, બં-
ર, કેરવેલ, દુધપાકને સાર કોચી, સા-
ડાગી, કામમન્દ પોણીઆ. > . . . પા-
રજેરે મળી શકશે. બાવ બણા કીકાપત
એકવાર મગાવ્યામાં ખાતી થશે. જ-
ન કીકાપત જાણે આપવામાં આવશે.
રો બણીજ તાકીદથી તથા ખાતીપૂર્વક જ-
તી.

અનાજના દુકાનદારો તથા ગૃહસ્થોને વિનંતિ કરવા-
માટે છે કે હમારે લાં જથામાં પહેલા નંચરના એકલા
, વગર ભુકાના ચોખા વેચવામાં આવે છે. માલ ચોખા
ને એકજ કીમતે વેચવામાં આવે છે. એકવાર મંગાવીને
ભારી કરવા વિનંતિ છે હાતમાં અનાજ ભરવાની મેસમ.
સખમ હમારે લાં બણા સરસ જૂરો તથા નવો બને
પ ૧ આવેશે છે તેની તપાસ કરવાથી ખાતી થશે.
રક પડશે.

ગાલ કીલાલાઇ,

—મુરત.

